

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
1. června Léta Páně 2025

SVATÝ VÁCLAVSKÝ VÍNIČE 6

ČERVEN

Kdo je Ježíš?

Tato otázka křesťany prvních staletí zajímala natolik, že se stala ústředním bodem jednání Nikajského koncilu, který zasedal v červnu 325, tedy přesně před 1700 roky. Na pochybnosti o Ježíšově božství tehdy církevní otcové odpověděli formulací o téže podstatě Otce a Syna, avšak diskuze dál pokračovaly a rozšiřovaly se i na Ducha Svatého. A právě na červen letos vychází celá řada tzv. pohyblivých svátků, které jsou vázány na datum Velikonoc a Krista i Ducha Svatého nám představují. Po slavnosti Seslání Ducha Svatého, která letos spadá

na 8. června, je další neděle 15. června věnována slavnosti Nejsvětější Trojice. Mezitím ve čtvrtek 12. června nastane u nás teprve před 10 roky zavedený svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze. O týden později, tedy opět ve čtvrtek 19. června, nastane slavnost Těla a krve Páně. Na závěr června (pátek 27. 6.) nás pak letos čeká slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova. Spousta teologické inspirace během jediného měsíce, avšak stejně je na konec zásadní trochu jiná otázka: Kým je PRO MĚ Ježíš?

MiM

??
??
????????????
??
??
??
??

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

Pastorační rada se sešla v úterý 20. května. Jako vždy na začátku proběhla reflexe proběhlých akcí ve farnosti. Hana Kučerová Rechnerová referovala o pouti na Velehrad, která se konala v dubnu a která se, díky Bohu, velice pěkně vydařila.

Potom se projednávala strategie a organizace setkání lidí z farnosti se zástupci Pastorační rady, které se uskuteční v neděli 8. června po mši sv. během Farního kafe. Bylo ujednáno, že setkání proběhne v portiku kostela sv. Václava a přítomny budou Alice Hamplová, Kristýna Dubnová, Hana Kučerová Rechnerová a možná i někteří další členové PR. Po mši sv., která bude tuto neděli jenom jedna od 10:00, neboť je to slavnost Seslání Ducha Svatého – Letnice, ohlásí v kostele tuto příležitost k rozhovoru s nimi a pozvou lidi k zapojení. Bude možné projednat například podněty, které se sešly od členů a členek farnosti v krabičce v kostele a nebyly podepsané, pokud se jejich autoři či autorky k rozhovoru dostaví.

Hovořilo se také o podnětu pro Pastorační radu od Michala Žilky, který se týká možnosti rozšíření doby otevření kostela sv. Václava. Michal Žilka sám tuto službu už vykonává a otevírá pravidelně dveře kostela sv. Václava v úterý vpoledvečer všem, kdo chtějí v případě potřeby vstoupit za potřebou modlitby, za zklidněním, za poznáním věřících z farnosti, za Božím voláním. Otec Artur je tomuto rozšíření doby otevření

kostela nakloněn, ale je potřeba nejdříve zajistit další ochotné lidi z farnosti, kteří by byli ochotni se do této služby zapojit. Michal Žilka nabízí, že by se případných zájemců o tuto službu ujal a vysvětlil jim, co tato služba zahrnuje, jak a kdy s návštěvníky komunikovat, co je většinou zajímavá apod. Výzva k účasti na této aktivitě pro dosud nezapojené lidi ve farnosti zazní v nedělních ohláškách.

Další námět, o kterém se hovořilo, byl umístit nástěnku, nebo knihu s fotkami zemřelých členů a členek farnosti, nebo zemřelých blízkých osob stávajících členů a členek farnosti v kostele sv. Václava. Je to zamýšleno jako služba živým, tj. pomoc s vyrovnáním se se ztrátou blízké osoby. Je však nutné promyslet koncept a systém této služby a také to, kdo by to měl na starosti. Vrátime se k tomu podrobněji na dalším setkání Pastorační rady, které bude v úterý 17. června 2025 v 19.00 v sále kostela sv. Václava.

VF

PŘEDSTAVENÍ *naší farnost*

„Nechci nikoho soudit“ – rozhovor s Annou Duchkovou

Nějakou dobu jsi pracovala jako farní asistentka. Co přesně jsi pro farnost dělala?

Starala jsem se hlavně o komunikaci ve farnosti – připravovala jsem nástěnky, informační e-maily, pomáhala s organizací akcí a snažila se, aby se farníci dozvěděli, co všechno se ve Vršovicích děje. Bylo to krásné období, zároveň jsem pečovala o našeho Floriána. Práce pro farnost mi dávala smysl, byla pro mě radostí i oporou, protože jsem se mohla setkávat s lidmi, kteří mě inspirovali a drželi v těžkých chvílích.

Odkud pocházíš?

Od dětství jsem jezdila do Vršovic za babičkou a dědečkem. Jinak pocházím z Veleslavína na Praze 6. Do Vršovic jsem se přestěhovala až po smrti babičky, abych byla dědečkovi oporou. A nakonec jsem tu zůstala. Teď tu žijeme s manželem Lukášem a našimi dětmi.

Byla jsi věřící od malička, nebo jsi k víře došla až později?

Pocházím z nevěřící rodiny, skoro až ateistické. Víra si ke mně začala hledat cestu až v dospívání. Četla jsem Bibli, ale dlouho jsem neměla potřebu patřit k církvi. Až když jsem se poznala s Lukášem, který byl věřící katolík, začala jsem objevovat i krásu společenství a společné víry. A zakotvili jsme tady, u svatého Václava ve Vršovicích.

Jak to bylo s tvým křtem?

Křest přišel až po svatbě a narození prvních dětí. Děti byly pokřtěné dřív než já. Dlouho jsem víru prožívala spíš vnitřně, individuálně. Až později jsem cítila touhu víru naplno přijmout i skrze svátosti. Přípravy na křest tady ve farnosti byly krásným obdobím – poznala jsem spoustu inspirativních lidí a uvědomila si, že farnost nestojí jen na faráři, ale na celé živé komunitě.

Kolik máte doma dětí?

Máme šest dětí. Nejstarší je Tadeáš (14 let), pak Dorotka (12 let), Stázka (10 let), náš Flóra, který už je v nebi, Benedikt (6 let). A letos na jaře se nám narodil Kilián. Přišel na svět ve středu před Zeleným čtvrtkem.

Váš příběh s Floriánem je hodně silný. Můžeš nám ho přiblížit?

V polovině těhotenství jsme se dozvěděli, že Florián je vážně nemocný – podle lékařů neslučitelně se životem. Nabízeli nám ukončení těhotenství, ale od začátku jsme s Lukášem cítili, že to není naše cesta. Nedovedli jsme si představit, že bychom ze své vůle ukončili život dítěte, i kdyby měl trvat jen pár minut.

Bylo to jasné hned, nebo jste s rozhodnutím bojovali?

Emočně jsme to cítili jednoznačně. Ale rozumově to nebylo snadné. Tlak okolí byl velký, stejně jako obavy, jak to

zvládneme my i naše další děti. Největší strach jsme měli právě o ně – jestli jim tím neublízíme. Ale nakonec jsme věřili, že přijetí Flóry je správné rozhodnutí.

Jaké byly první chvíle po jeho narození?
Manžel ho hned po narození pokřtil. Čekali jsme, že brzy odejde, ale Florián se rozhodl bojovat. Překvapil všechny – žil osm nádherných a náročných let. I když byl vážně postižený, dokázal nám ukázat, co znamená radost ze života, něha a láska.

Co bylo na té cestě nejtěžší?
Nejtěžší bylo vidět jeho trápení. Ze začátku často plakal, měl spoustu zdravotních komplikací. Ale postupně se jeho stav zlepšoval. Poslední roky byly nejšťastnější – smál se, mazlil se, byl spokojený. Byl prostě s námi a měl nás rád. A my jeho.

Odešel nečekaně?
Ano. Ještě v sobotu byl úplně v pohodě, v neděli dostal horečku a ve středu odešel. Bylo to rychlé. I když je to bolestivé, jsem vděčná, že nemusel dlouho trpět.

Florián nám ukázal, že život má smysl i tehdy, když není dokonalý.

V celém tvém vyprávění je cítit velká pokora a respekt. Jak se díváš na rozhodnutí ostatních, kteří v podobné situaci třeba volí jinak?

Nikdy bych nikoho nesoudila. Ani veterinu. Víím, jak strašně těžké to je. Pro nás bylo přirozené Flóru přijmout, ale chápu každého, kdo se rozhodne jinak. Každý má svůj příběh, své možnosti a svou míru bolesti, kterou dokáže unést. A nikomu nenáleží hodnotit, co je v dané situaci správné nebo špatné.

Pomohlo vám něco v té těžké době?
Hodně nám pomohlo vědomí, že nejsme sami. Vidět příběhy jiných rodin, které si něčím podobným prošly. A mít kolem sebe lidi, kteří nás podrželi. Proto mám dodnes potřebu naše zkušenosti sdílet – aby někdo jiný věděl, že na to nemusí být sám.

Aničko, děkuju ti za tohle silné svědectví.

Petra Švecová

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Událost Letnic

Na začátku biblické knihy Skutky apoštolů čteme: „Ti všichni se svorně a vytrvale modlili spolu s ženami, s Marií, matkou Ježíšovou a s jeho bratry (příbuznými),“ (Sk 1, 14) a dále: „Všichni byli naplněni Duchem Svatým, a začali ve vytržení mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali (jak jim Duch dával promlouvat)“ (Sk 2, 4).

Letnice se v židovském kalendáři slavily padesátý den po Velikonocích. Byly to vlastně nábožensky slavené dožínky, při nichž se děkovalo za úrodu, hlavně pšenice. Byl to svátek stejně závazný jako zjara Velikonoce, které připomínaly památku vyjití Izraelitů z Egypta. Pascha – přejítí. Událost znamenala, že anděl pobíjející egyptské prvorozence jejich domy přešel (veřeje byly pomazány krví z hodu beránka) a neublížil jim (Ex 12, 2-27).

„Také v Novém zákoně jsou Letnice spolu s Velikonocemi nejvýznamnější událostí. Ježíš Kristus, oslavený Pán, uděluje učedníkům v Duchu „světlo pravdy“ a sílu a schopnost „vydávat svědectví“. Rodí se Kristovo „duchovní tělo“. Nastal okamžik naplnění Kristova díla, které Duch dovršuje v učednících Ježíše Nazaretského podle slov proroků a Otcova zaslíbení, toho Ježíše, kterého Otec vzkřísil a Duch ustanovil Pánem a Mesiášem. Duch byl nyní seslán na učedníky, aby se o něj dělili s ostatními lidmi. Ježíš a Duch Svatý jsou základem nového Božího zaslíbení. Událost Letnic je tak novou zkušeností

Ducha v rané církvi. Bez Ducha Svatého bychom neměli Bibli, svátosti, ale ani víru, naději a lásku“ (podle Štefana Šrobára, slovenského teologa, vyšlo v Katolickém týdeníku č. 23, červen 2022).

Slavnost Seslání Ducha Svatého (svatodušní svátky) prožijeme příští neděli. Deset dní předtím je ve čtvrtek slavnost Nanebevstoupení Páně. Pro intenzivnější soustředění a přípravu před slavností Seslání Ducha Svatého je dobré se modlit svatodušní nověnu – začíná se modlit v pátek a končí o vigílii slavnosti Seslání Ducha Svatého. (Devět dní před Letnicemi Ježíšovi učedníci setrvali v modlitbách; Sk 1, 14). V nověně podle P. Vojtěcha Kodeta čteme ve třetím dnu (poznámka: to je dnešní den, kdy vychází Vinice):

„Pán Ježíš slíbil dar Ducha Svatého všem, kteří v něho uvěří. O Letnicích seslal svého Ducha na apoštoly a na všechny, kteří s nimi setrvali v modlitbách. Po Letnicích řekl apoštol Petr: „Obratťe se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha Svatého.“ (Sk 2, 38)

Také my jsme přijali dar Ducha Svatého ve křtu, při biřmování, přijímáme ho v ostatních svátostech, a když se s vírou modlíme nebo čteme Písmo svaté. Je to veliký dar, ve kterém je pro nás zahrnuto vše ostatní. Svatý Augustin řekl: „Duch Svatý je zosobněná láska.“ Duch Svatý v nás miluje Boha i lidi, je

zdrojem naší naděje i víry. Projevuje se v našem životě různými vlastnostmi, jak je popsal apoštol Pavel v Listu Galatským (Gal 5, 22-23): „Ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.“ Tyto vlastnosti jsou neklamným znamením působení Ducha Svatého.

S darem Ducha Svatého jsme přijali také plné odpuštění hříchů, smíření s Bohem a nový život, ve kterém jsme se stali Božími dětmi. On v nás uzdravuje vše nemocné a srovnává vše křivé. On v nás tvoří příbytek Nejsvětější Trojice a zavádí nás do vztahu ke všem božským osobám. Tvoří naši novou identitu. Tento Duch, kterého jsme již přijali, chce v nás stále rozmnožovat svoji přítomnost i působení.“

Modlitba k Duchu Svatému

Věřím v Ducha Svatého.

Věřím, že může odstranit moje předsudky.

Věřím, že může změnit moje návyky.

Věřím, že může přemoci moji lhostejnost.

Věřím, že mne může nadchnout k lásce.

Věřím, že mě může zbavit zlého.

Věřím, že mi může dát odvahu k dobremu.

Věřím, že může přemoci zármutek.

Věřím, že mi může dát lásku k Božímu slovu.

Věřím, že mi může odejmout pocit méněcennosti.

Věřím, že mi může dát sílu v utrpení.

Věřím, že může dát na pomoc bratra.

Věřím, že může proniknout moji bytost.
Amen.

Jana Gottwaldová

Těžká práce

Mělo by nás překvapit, proč o 7. velikonocní neděli, která letos připadá na 1. června, slyšíme o mučednické smrti sv. Štěpána (Sk 7, 55-60). Jeho svátek přeci spadá do vánočního období. Důvodem asi je, že to, co Štěpán zahlédl a vyslovil těsně před smrtí, koresponduje s poselstvím svátku Nanebevstoupení Páně, který jsme slavili o pár dní dříve. Štěpán, plný Ducha Svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: „Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!“ (Sk 7, 55-56)

Štěpán se stal obětí nenávisti těch, kteří lpěli na tradičních náboženských zvyklostech – Zákonu a chrámu

(Sk 6, 13) – a nedokázali přijmout jiný, nový pohled, totiž právě onu vizi Ježíšem otevřeného nebe. Stal se obětí rozkolu mezi starou synagogou a novou církví.

Papež Lev XIV. při své inaugurační bohoslužbě mj. řekl: „V naší době stále vidíme příliš mnoho nesouladů, příliš mnoho ran způsobených nenávisť, násilím, předsudky, strachem z odlišnosti, ekonomickým paradigmatickým, které vykořisťuje zdroje země a odsouvá na okraj ty nejchudší. A my chceme být v tomto těstě malým kvasem jednoty, společenství a bratrství. (...) Přál bych si, aby právě toto bylo naším prvním velkým přáním: sjednocená církev, zna-

mení jednoty a společenství, která by se stávala kvasem pro smířený svět.“ Právě v tom je role křesťanů v dnešním světě, plném nenávisti, nezastupitelná. Tvořit společenství, na kterém bude vidět, že jednota, smíření, porozumění jsou možné. Nedávno zesnulý profesor teologie Ctirad Václav Pospíšil učil rozlišovat spásu podle Boha a spásu podle člověka. Myslel tím toto: Když budete hladovému bezdomovci vykládat o Boží lásce a věčné spáse, a přitom mu nedáte najíst, právem vám nebude věřit. Podobně: Co je platné, když budeme dnešnímu bolavému světu vykládat o věčné spáse, když toto kázání nedosvědčíme tím, že do něj vneseme smíření, porozumění, pokoj.

Papežovo programové přání odpovídá přání Ježíšovu, které také slyšíme o 7. velikonoční neděli: „Otče svatý, prosím nejen za své učedníky, ale také za ty, kdo pro jejich slovo uvěří ve mne: ať všichni jsou jedno. Jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak i oni ať jsou v nás, aby

svět uvěřil, že ty jsi mě poslal. A slávu, kterou jsi dal mně, dal jsem já jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno: já v nich a ty ve mně. Tak ať i oni jsou v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval, jako jsi miloval mne.“ (Jan 17, 20-23)

Že je jednota naprosto klíčovou hodnotou dosvědčuje i liturgie, protože právě o ni prosíme v epiklezi eucharistické modlitby: „Ať nás všechny, kdo máme účast na těle a krvi Kristově, shromáždí a sjednotí Duch Svatý.“ Jednota církve, stejně jako přeměna chleba a vína v tělo Kristovo, je něco, co sami nedokážeme. Je dílem proměňující síly Ducha Svatého, je důsledkem Boží slávy (Jan 17, 22). Vědomí Boží přítomnosti vede k bratrství mezi lidmi. Proměňující moc Ducha Svatého je při bohoslužbě svolávána dvakrát: na chléb s vínem a na celé shromáždění. Přiznejme si, že s chlebem a vínem má Duch Svatý o dost snazší práci...

Jan Rückl

O H L É D N U T Í *za uplynulým měsícem*

Žijeme v Duchu

Pamatujete se, jak v zimě v ohláškách zvali Lucka s Ondrou na kurz Život v Duchu nejen biřmovance snad osmkrát za sebou? Díky těmto intenzivním pozvánkám jsem se nakonec přihlásila i já, kterou to po první, druhé, dokonce ani při třetí ohlášce vlastně ani nenapadlo. Tak tento kurz právě skončil. Pro mne to byla zcela nová zkušenost a mimořádný zážitek. Kurz trval 12 týdnů se dvěma hlavními vrcholy, večerem s osobní přímluvnou modlitbou a zpovědí a modlitbou za vylití Ducha Svatého. Biřmovanci měli i vrchol další, a to přijetí svátosti biřmování. Zásadní byla pro každého účastníka denní modlitba s Biblí na základě průvodních textů. O prožívání této modlitby, těžkostech, konkrétních biblických textech s tím spojených jsme diskutovali zejména ve

skupinkách, do kterých byli účastníci rozděleni a kde se také blíže poznávali. Společné byly silné modlitby chval a tematické katecheze spojené se svědectvím o působení Boží Trojice v běžných životech. Měli jsme i hosty – nejen na katecheze, ale zejména na přímluvné modlitby i modlitbu za vylití Ducha Svatého pozvali pořadatelé povolané přátele. Celý seminář byl prostoupený radostí, láskou, nadšením, otevřeností, zvědavostí i krásným hudebním doprovodem. Příprava a průběh semináře představovaly skutečně obrovské množství práce, kterou organizátoři cele věnovali nám – účastníkům. Ze srdce vám děkujeme, bylo to mimořádné. Nepochybuje prosím o tom, že vaše náročná služba přinesla a ještě přinese plody!

AB

Pout' na Velehrad

Naše pout' na Velehrad, kterou organizovala Hanka Kučerová Rechnerová za farní charitu, se skutečně vydařila, a i když se mi ze zdravotních důvodů jet moc nechtělo. Byla to nádhera.

Sešli jsme se v pátek 25. 4. na autobusovém nádraží Florenc už v 6.10 ráno a jeli jsme Flixbusem směr Uherské Hradiště. V Uherském Hradišti jsme se rozdělili na dvě skupiny, kde nás dvě paní průvodkyně provázely po městě a vyprávěly o jeho zajímavostech. Po prohlídce města jsme měli zasloužený oběd v Kantýně u Koníčků; byl výborný. Po obědě jsme se odebrali s plnými žaludky zpátky na autobusové nádraží směr poutní místo Velehrad. Tady jsme se prvně ubytovali a pak jsme šli všichni společně na prohlídku tamější baziliky Nanebevzetí Panny Marie a sv. Cyrila a Metoděje. Paní průvodkyně Saša nás moc hezky přivítala a vyprávěla nám o historii zdejší baziliky, ukázala nám

všechny oltáře, které jsou vždy naproti sobě jedny mužské a jedny ženské. Ve zdejší bazilice je také pohřben pan kardinál Tomáš Špidlík přímo za hlavním oltářem. Také jsme navštívili podzemí baziliky. Po prohlídce baziliky následovala tam obvyklá kytarová dětská mše svatá. Místní děti krásně zpívaly.

Potom nás čekal večer s panem vinařem a jeho moc milou paní v turistickém centru naproti, kde jsme byli ubytováni v poutním domě Stojanov. Měli jsme od něho připravenou degustaci vína. Nevím, jaké bylo, protože nepiji alkohol, ale zato jsem si tam měla možnost zahrát na ukulele a všem se to líbilo. Dokonce i manželka pana vinaře si se mnou po skončení ochutnávky hezky o tom povídala, že i ona hraje na kytaru i ukulele a prý to byl dobrý nápad si ho tam vzít taky. Děkuji Ondrovi Škochovi za jeho hodiny, díky kterým už

umím něco taky zahrát. Ondro, velké díky za tvé úžasné hodiny!!!

V sobotu ráno jsme měli společnou mši svatou s naším panem farářem Arturem Matuszkem, pak jsme šli společně na snídani.

Po snídani většina z nás navštívila nedaleký klášter Cyrilek, kde nás moc hezky přivítala sestra Marie Václava Dudová z naší vršovické farnosti, kam dříve také chodila do kostela. Provedla nás po celém jejich klášteře a ukázala nám i ubytování jejich svěřenkyň, které jsou mentálně postižené. Mají vzorně

uklizeno, co z nás každý obdivoval, jak to dokáží se svým postižením.

Po prohlídce kláštera jsme šli na oběd zpátky do poutního domu Stojanov a poté jsme si vzali svoje věci na pokojích a šli na autobusovou zastávku směr zpátky ku Praze do Uherského Hradiště. Tam jsme měli asi hodinu času, tak někteří zavítali do kavárny na skvělý ovocný pohár.

A už jsme jeli zpátky domů, ale nikomu z nás se moc nechtělo, jak se nám to moc líbilo. Děkujeme za nádhernou pout', Haničko!

Markéta Řečinská

Loutkové divadlo

Po představení našeho loutkového divadla pod vedením principálky Dany Vackové přišel do farní kanceláře následující e-mail, který rádi otiskujeme.

Krásný dobrý den. V neděli jsem byla poprvé s vnučkou Kamilkou na představení, které organizovala vaše farnost, a byla jsem nadšená. Krásné bylo samotné představení – výstižné namluvené pěkné loutky dětí, báby a dědka a pěkné kulisy. Velmi mile mne překvapilo úspěšné zapojování dětí do zpívání písniček o zvířátkách.

Paní, která pořad moderovala, má můj neskonale obdiv. Z celého představení s písničkami jsem si odnesla nezapomenutelný dojem a svoje nadšení sdílím i se svými známými.

Poděkujte prosím mým jménem všem, kteří se na přípravě a průběhu této akce podíleli. Velmi ráda opět někdy zastoupím rodiče a vnučku na představení doprovodím. Přeji celé farnosti pohodu a krásné zážitky při jejich práci, která činí lidský život krásným.

Se srdečným pozdravem...

P O Z V Á N Í *na květen a červen*

Ve čtvrtek 5. června (výjimečně) v 10.00 zveme na faru na setkání **Klubu seniorů**, kde přivítáme Mgr. Bc. Markétu Veselkovou Francovou, která působí jako nemocniční kaplanka a psychologka v Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze pod Petřínem.

V pátek 6. června od 19.00 bude v sále kostela sv. Václava na **Dámský klub**, na který je pozvána spisovatelka, pedagožka a překladatelka Lenka Kapsová. Téma její knihy „Padesátka“ charakterizuje to, o čem budeme diskutovat či třeba jenom naslouchat, a tím je klimakterium.

V sobotu 7. června ve 20.00 zveme do kostela sv. Václava na **Vigilii**, která se bude konat v předvečer slavnosti Seslání Ducha Svatého.

V neděli 8. června na slavnost Seslání Ducha Svatého bude **jedna mše sv. v 10.00**, po mši bude během „Farního kafe“ **možnost k setkání a rozhovoru** s některými zástupci **pastorační rady**.

Od pátku 20. června do pondělí 23. června proběhne již dvanáctý ročník **Tělesné obnovy** v areálu Karlovy univerzity v Horním Poříčí (mezi Strakonice a Horažďovicemi). Veškeré podrobnosti k této akci najdete na webu farnosti v Událostech.

VF

Pořad bohoslužeb a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Číslo účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)

obstarává Věra Fritzová

☎ 725 561 709

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara – Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Příští číslo vyjde 29. června 2025, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 20. června. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Alena Biskupová, Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Jan Rückl, Markéta Řečinská, Petra Švecová. Korektura: Alena Lišková Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.